

“N” hərbi hissəsinin polkovnik-leytenantı Raquf İbrahim oğlu Orucov Tərtər istiqamətində dünən gedən döyüşlərdə şəhid olmuşdur. Qəhrəmanın nəşi Sumqayıt şəhərindəki 14-cü məhəllədə yaşadığı evinə vidalaşmaq üçün gətirilmişdi. Ora çatanda binanı üzük qaş kimi əhatəyə alan böyük izdihamla qarşılaşdıq. İgidlə vidalaşmağa gələn minlərlə sakinin başı üstündə saysız-hesabsız Azərbaycan bayraqları dalğalanırdı.

“Qardaşım Vətən üçün doğulmuşdu”

İzdihamın içindən bir nəfər “Şəhidlər ölməz, Vətən bölünməz” şüarını səsləndirir, sonra hamı onu ucadan təkrar edirdi.

“Yaşasın Qarabağ, yaşasın Azərbaycan!”, “Azərbaycan əsgəri, keç səngərdən irəli” şüarları durmadan səsləndirilirdi.

Ölüm bu izdihamın içində aciz və cılız görünürdü. İstefada olan hərbiçi Hüseyn Novruzov Raquf Orucovu belə xatırlayır:

-1992-ci ildən Cəbrayıl rayonunun könüllülərdən ibarət batalyonunda onunla birlikdə çiyin-çiyinə vuruşmuşuq. Murova gedəndə hər ikimiz bölük komandiri olduq, kəşfiyyət bölüyünə rəhbərlik edirdi. Onu yaxından tanıyan hər bir kəs Raquf haqqında saatlarla danışmaqdan yorulmaz. Xalqımızın ən igid, ən vətənpərvər zabitlərindən biri idi. Onun qədr vətəninə sevmə, torpağına bağlı ikinci bir insan görməmişdim. Mərdliyinin, qorxmazlığının həddi-hüdudu yox idi. Bir yerdə qulluq etdiyimiz zaman kəşfiyyət dəstəsi ilə ermənilərin nəzarəti altında olan torpaqlara keçib döyüş tapşırığından savayı iki düşmən əsgərini də əsir götürüb gətirmişdi. Murovdan sonra Ağdamda hərbi hissənin komandiri oldu, hamı onun igidliyinə baş əyirdi.

Raqufu yaxından tanıyanlardan biri də ehtiyatda olan zabit Rasim Fərşidov xatırlayır ki, Murovda qəragahda kəşfiyyət xidmətinin rəisi vəzifəsində çalışanda o kiçik leytenant idi:

- İlk görüşdən yadımda çılğın və döyüşkən bir hərbiçi kimi qalıb. O, zabitlərin ən cəsuru idi. Ən mürəkkəb və təhlükəli əməliyyatlara göz qırpmadan, çəkinmədən gedirdi. Onunla dəfələrlə birlikdə ağır tapşırıqları yerinə yetirmişik. İgidliyi və rəşadətine görə ulu öndər Heydər Əliyevin özü onu Fəxri

fərmanla təltif edib. Ona vaxtından əvvəl kapitan rütbəsi verilib. Medalla təltif olunub. Cəsurluğuna görə istənilən mükafata layiq zabit idi. Doğulduğu torpaq işğalda olduğuna görə həmişə döyüşə can atardı. O, Ağdamda hərbi hissəyə rəhbərlik edəndə tez-tez yanına gedirdim, görüşürdük. Deyirdi ki, bura mənim vətənimdir, bu torpaqlar cənnət qoxuyur, buralardan gedəsi deyiləm.

Raquf Orucov bölük komandiri kimi kəşfiyyətə ge-

də bilməzdi. Lakin dözmürdü, gedirdi. Bir dəfə növbəti dəfə kəşfiyyətə gədən Raquf vəziyyətin ağırlaşdığını, düşmənlərin onu üzə çıxara biləcəyini hiss edir və ratsiya ilə vəziyyətlə bağlı melu-

mat verir: “Artıq düşmənin arxasına keçmişik və mən düz onların qəragahının üstündəyəm. Nəse bir az duyuc düşüblər, ola bilər ki, məni görsünlər”. Hərbi hissədən ona qaranlıq düşənə-

dək gözləməyi təklif edirlər. “Gecəyədək gözləsək vəziyyət yüz dəfə dəyişə bilər, daha da ağırlaşar”- deyərək o, mövqeyini gündüz, elə düşmənin gözü qarşısında tərk edir. Bu addımı atmaq üçün kəşfiyyətə başqa daş kimi ürək, dəmir kimi möhkəm əsəblər lazımdır. O bütün planları dəqiq cızmışdı, kəşfiyyət tapşırığını tam yerinə yetirmişdi. Raquf təyin olunan yerə vaxtında gəlib çıxmış və kəşfiyyət bölüyünü də özü ilə sağ-salamat gətirmişdi.

Qəhrəmanla vidalaşmağa onu 1992-ci ildən üzü bəri tanıyan, mərdliyinə, rəşadətine baş əyən onlarla dostu gəlmişdi. Əvvəl bir neçə minlə ölçülən izdiham getdikcə böyüyür, gələnlərin sayı artıq on minlərlə ölçülürdü. Cəbhə dostları etiraf edirdilər ki, istəyəndilər belə onda qüsurlu tapa bilməzdilər.

Polkovnik-leytenant R.Orucov hamının güvənə

bildiyi dürüst bir insan idi. 18 yaşından ömrünün son gününədək döyüş bölgəsində olub, Ağdamda şəhid olan anasının, qohumlarının qanını almağı qarşısına məqsəd qoymuşdu.

İgidin qardaşı Zabil Orucov dəfn mərasimində gələnlərə müraciət etdi. Biz orada qəhrəmanın qardaşının dilindən heç vaxt, heç yerdə, heç kimdən eşitmədiyimiz sözləri eşitdik:

- Yanımda olduğunuzda görə, itkimizə şerik olduğunuzda və ona bəslədiyiniz rəğbətə görə sizə minnətdaram. Qoy, qardaşımın bu şərəfli yolu hər birimizə nəsihət olsun. Qardaşım vətəni özü qədr sevirdi, özü də bir vətənə bərabər oğul idi. Ona

daha böyük iş təklif olunanda kabinet adamı deyiləm demişdi: “Anam Ağdamda şəhid olub, bu torpaq da mənim döyüş yerimdi”.

Mənə Ağdamdan yüzlərlə adam zəng vurub, deyirdilər ki, Raquf Ağdam torpağında yüksək təpədəki Bayraq meydanında dəfn olunmalı idi. Biz döyüşə onun məzarının ayağından getmək istəyirik. Onun uyuduğu torpaq gələcək nəsillərin and yeri olmalıdır. Mən qardaşımın dirisini də, nəşini də eyni məhəbbətlə sevdiyiniz üçün hər birinizə minnətdaram. Dünən elə bildim ki, qardaşımı əbədi itirdim, lakin bura gələn hər bir kəs məni inandırdı ki, qardaşım sağdır, o sadəcə şəhidliyin zirvəsinə yüksəlib. İndi yüzlərlə qardaşım kimi igidlər düşmənlə üz-üzə dayanıb. Mən fəxr edirəm ki, qardaşım vətən üçün doğuldu. Bizə rahat olacaq ki, kimse burda ağlamasın, hamınız gözlərinizin yaşını silin və qardaşımı son mənzilə təbəssümlə, alqışlarla yola salın. Mən heç vaxt, heç yerdə belə danışa bilməzdim, bu sözləri də axtarıb tapmadım...

Şəhidin evindən Şəhidlər xiyabanına kimi uzun yolu alqışlar kəsilmədi. Bayraqları dəniz kimi dalğalanan izdiham dəniz sahilindəki Şəhidlər xiyabanına yən alanda biz ikinci bir şəhid tabutunu gördük. Müddətdən artıq həqiqi hərbi xidmət qulluqçusu, 1989-cu il təvəllüdü Murad Vaqif oğlu Məmmədov da Tərtər istiqamətində gedən döyüşlərdə şəhid olub. Atası Vaqif kişi təmkinli və sakit idi, fikirləri aydın, nitqi də nur saçdı:

- Özüm biləsuvarıyam, amma burada yaşayırdım. Elə əcəl var ki, atanı çökdürür, eləsi də var ki, ucalığı gətirir. Torpaq uğrunda ölənsə o vətəndir. Bizim torpaq uğrunda apardığımız mübarizə ədalətlidir və tək mənim övladım şəhid deyil, minlərlə şəhid vermişik. Allah onların qəbrini nurla doldursun. Hamı kimi fəxr edirəm ki, mənim də oğlum Vətəni, torpağı uğrunda şəhidlik zirvəsinə ucalıb. Vətən sağ olsun! Cənab Prezidentimizin müdrikliyi sayəsində tez bir zamanda Qarabağ torpağını işğaldan azad edək.

Şəhidlərimiz Sumqayıtda torpağa tapşırıldı. Avtomat silahlardan yayılım atəşləri açıldı.

Dəfn mərasimində Sumqayıt Şəhər İcra Hakimiyyətinin başçısı Zakir Fərəcov, Milli Məclisin deputatları, Müdafiə Nazirliyinin rəsmiləri, şəhidlərin döyüş dostları və şəhər ictimaiyyətinin nümayəndələri də iştirak edirdi.

Bahadır İMANQULİYEV, Ağaalı MƏMMƏDOV (foto) “Azərbaycan”